

Ki ne gondolna egy színes illusztris vagy bulvármagazinra, ha a Tv-ben meghallja a “Király” címet? Automatikusan olyan képek jelennek meg a szemünk előtt, amelyek alakítanak bennünket és gondolkodásunkat is. Gondoljunk csak vissza az elmúlt idők csillogására és dicsőségére, a pompás esküvőkre vagy akár a botrányokra. Az Egyház ma ünnepli Krisztust, a mindenség királyát. Jézus Krisztus a világ királya és uralkodója. De egészen más formában. Azért lett emberré, hogy az emberekkel lehessen, és hogy részesítse őket az életében. Isten mindig megadja nekünk a szeretetét. Tudja, miről szól az életünk. Bízunk benne és ismerjük el a Kyrie-ben.

KRISZTUS, A MINDENSÉG KIRÁLYÁNAK FŐÜNNEPE

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Mt 25,31-46

Helyet foglal dicsőséges trónusán, és szétválasztja őket.

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz:

Amikor az Emberfia eljön az ő dicsőségében, összes angyalának kíséretében, és helyet foglal dicsőséges trónusán, akkor minden nemzet összesereglik előtte, ő pedig elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a kosoktól; a juhokat a jobbjára állítja, a kosokat pedig a baljára.

Azután a király így szól a jobbján állókhoz: „Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot! Mert éhes voltam és ti ennem adtatok; szomjas voltam, és ti innom adtatok; idegen

voltam, s ti befogadtatok; ruhátlan voltam, és ti betakartatok; beteg voltam, és ti fölkerestetek; börtönben voltam, és ti meglátogattatok!”

Erre megkérdezik tőle az igazak: „Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enni adtunk volna neked, vagy szomjazni, hogy inni adtunk volna? Mikor láttunk idegenként, hogy befogadtunk volna, vagy ruhátlanul, hogy betakartunk volna téged? Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy meglátogattunk volna?” Akkor a király így felel: „Bizony, mondom nektek: Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek!”

Ezután a balján állókhöz szól: „Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögnek és angyalainak készült. Mert éhes voltam, és nem adtatok nekem enni; szomjas voltam, és nem adtatok inni; idegen voltam, s nem fogadtatok be; ruhátlan voltam, és nem takartatok be; beteg voltam és börtönben sínylődtem; s ti nem látogattatok meg engem!” Ezek az evangélium igéi.

Erre ők is megkérdezik: „Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, idegenként vagy ruhátlanul, betegen vagy börtönben, és nem siettünk a segítségedre?” Ő pedig ezt feleli majd nekik: „Bizony, mondom nektek: Amit e legkisebbek egyikével nem tettetek, velem nem tettétek!” Ezek akkor az örök büntetésre mennek, az igazak pedig az örök életre.

Az igazságos és irgalmas Király

Sok minden, amit az egyházi év során a vasárnapi evangéliumokban hallunk, ismerősnek tűnik. Néha kissé túlságosan is ismerős, így már nem igazán vesszük észre, mi az új, sőt mi a provokatív ezekben az írásokban. Hasznos gyakorlat tehát egy ilyen szakasz szövegének alapos elsajátítása. Képzeljük el egy pillanatra, hogy jelentést készítenek azokról a szempontokról, amelyek alapján egy szokásos földi király vagy uralkodó kiosztaná a legjobb helyeket a hatalmi körében. Valahogy így nézhet ki: “Vegyék át a megbecsültek helyét a technikusok és a tudósok, mert mindig a legmodernebb fegyverek biztosították ellenségeim elbukását. És azok a bátor kapitányok, akik a problémás migránsokat távol tartották a birodalmamtól. És ti építészek és építők, akik a legpompásabb palotákat építették a tiszteletemre. Azok a közgazdászok, akiknek köszönhetően növekedhetett a gazdaság, s a versengő országokat lehagytuk.” Ezt a

sorozatot lehet folytatni, másrészt jó páran nem állnának rajta, mint a szociális reformerek, a béke- és klímaváltozás aktivistái, de a névtelen szegények és gyengék sem. Ez a kis gondolatjáték világossá teheti a számunkra, mennyire különbözik ez Jézus Krisztus királyságának normáitól.

Minden érték átértékelése

Tehát teljesen más attitűdök és magatartásformák vannak, amelyek pozitívan láthatóak Isten uralkodásában. Itt valójába minden érték radikális átértékelése zajlik. S ha legalább Európa nagy részén tiszteletben tartják az

embertársak iránti elkötelezettséget, akkor ez minden bizonnyal nagyrészt az evangélium hatásának köszönhető. Jézus szavai akkor is működnek, ha újra és újra megpróbálják aláásni őket; s bár maga az Egyház nem mindig maradt hű ehhez az üzenethez. De az az alapvető hozzáállás, hogy magát Jézust, testvérünket és Urunkat szegény és gyenge embertársainkban látjuk, nem pusztult el. Elsősorban s gyakran a szerzetesi közösségek folytatták ezt a másokkal való keresztény szolgálatot. És áldás, hogy a szociális-karitatív hozzáállás és a reagáló cselekvés sokkal inkább a mai keresztény hitélet középpontjába került. Irgalmasnak lenni, irgalmasan cselekedni - ez az a nagy kihívás, amellyel a keresztények minden nap szembesülnek, és különösen is természetes a számunkra.

Vedd komolyan Krisztus Királyt

Tehát megpróbálunk itt és most gondolatainkban, tetteinkben és cselekedeteinkben kihozni valamit Isten uralmából. És az csak annyira különbözik, mint az emberek szokásai. De a mai evangélium szövege alapján természetesen olyan problémát is észlelünk, amely ma jobban foglalkoztat minket,

mint a múltban élő embereket. Ezt a kérdés így lehet megfogalmazni: Hogyan lehet az irgalomtól egyenesen a könyörtelenségig eljutni? A mai evangélium által adott válasz első látásra nagyon világosnak tűnik: nem, a könyörtelen nem jogosult Krisztus Király irgalmára. A múltban az embereknek alig volt problémájuk ezzel a kijelentéssel. Ez végülis igazságos volt. Miért kellene azoknak az embereknek a mennyek királyságának örömeiben részesülniük, akik megvetettek és bántalmazták a többi embert? Talán továbbra is ott folytatnánk, mint korábban, hogy bármi más is létezzon, mint a paradicsomi állapot. E megfontolások között továbbra is megmarad és meg kell maradni abban a hitben, hogy mi emberek vagyunk felelősek az életünkért. Különben már nem vennénk komolyan Istent, és végül a szabadságunkat sem vennénk komolyan. Megtehetünk mindent, amit csak akarunk, agy minden egyformán érvényes és közömbös is. Legalább elméletben meg kell őrizni annak lehetőségét, hogy kizárhatjuk magunkat Krisztus Királyságából.

Krisztus szeretetében igazolja az embereket

És mégis mindig irgalmának összefüggésében kell látnunk Krisztus igazságát. Tudjuk, hogy éppen a bűnösökhöz fordult, azokhoz, akik valójában nem példamutatóan éltek. Nekünk,

hétköznapi embereknek, ez az ellentmondás egyrészt az igazságosság, másrészt az irgalom között gyakran feloldhatatlan. De kezdhetjük belátni, hogy az embert csak a szeretet által tudjuk igazolni. A pozitív és negatív tulajdonságok és cselekedetek hideg elszámoltatása nem vezet el az igazságos megítéléshez. Hihetünk Krisztusban, hogy valóban szeretetteljes igazságot nyújt mindenkinek. És annál is több. Az a büntetés, amelyről Krisztus beszél a mai perikópában: örökre elszakadni Istentől, kizárattatni az életből, az örök halál. De hiszünk abban, hogy Jézus Krisztus nagypéntek és húsvét hajnal között a halál birodalmába szállt.

Végül is így imádkozunk minden alkalommal, amikor a Hitvallást mondjuk. Ha Krisztus ma a legnagyobb elképzelhető király, akkor neki is hatalommal kell rendelkeznie a holtak országa felett, és ezt szeretete által át kell alakítania. Itt végre kiküszöbölhető az igazságosság és az irgalmasság közötti ellentmondás. S hiszünk abban, hogy Krisztus valóban mindent átfogó királyságának ez az elképzelése rejlik a számunkra, emberekben, a legnagyobb remény, amely kivétel nélkül valóban mindenkire érvényes.

